

BIULETYN

Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie - Kurdwanowie

ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO

**NA WSPANIAŁYM TRONIE WIDZIAŁEM SIEDZĄCEGO MĘŻA,
KTÓREMU HOŁD SKŁADA RZESZA ANIOŁÓW**

ŚPIEWAJĄC JEDNOGŁOŚNIE:

OTO TEN, KTÓREGO PANOWANIE JEST WIECZNE.

10.01.2020
Nr 2/72/2021

LITURGIA I SŁOWO BOŻE NA NIEDZIELE

PIERWSZE CZYTANIE

*Chrystus sługą, w którym Bóg ma upodobanie
(Iz 42, 1-4. 6-7)*

Czytanie z Księgi Proroka Izajasza

To mówi Pan: „Oto mój Sługa, którego podtrzymuję, Wybrany mój, w którym mam upodobanie. Sprawilem, że Duch mój na Nim spoczął; On przyniesie narodom Prawo.

Nie będzie wołał ni podnosił głosu, nie da słyszeć krzyku swego na dworze. Nie złamie trzciny nadłamanej, nie zagasi knotka o nikłym płomyku.

On z mocą ogłosi Prawo, nie zniechęci się ani nie załamie, aż utrwali Prawo na ziemi, a Jego pouczenia wyczekują wyspy. Ja, Pan, powołałem Cię słusznie, ująłem Cię za rękę i ukształtowałem, ustanowiłem Cię przymierzem dla ludzi, światłością dla narodów, abyś otworzył oczy niewidomym, ażebyś z zamknięcia wypuścił jeńców, z więzienia tych, co mieszkają w ciemności”.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPNSORYJNY

Pan ześle pokój swojemu ludowi

Oddajcie Panu, synowie Boży, oddajcie Panu chwałę i sławcie Jego potęgę.

Oddajcie chwałę Jego imieniu, na świętym dziedzińcu uwielbiajcie Pana.

Pan ześle pokój swojemu ludowi

Ponad wodami głos Pański, Pan ponad wód bezmiarom!
Głos Pana potężny, głos Pana pełen dostojeństwa.

Pan ześle pokój swojemu ludowi

Zagrzmiał Bóg majestatu: a w świątyni Jego wszyscy wołają: „Chwała”.

Pan zasiadł nad potopem, Pan jako Król zasiada na wieki.

Pan ześle pokój swojemu ludowi

DRUGIE CZYTANIE

Jezus został namaszczony Duchem Świętym
(Dz 10, 34-38)

Czytanie z Dziejów Apostolskich

Gdy Piotr przybył do Cezarei, do domu Korneliusza, przemówił: „Przekonuję się, że Bóg naprawdę nie ma względu na osoby. Ale w każdym narodzie miły jest Mu ten, kto się Go boi i postępuje sprawiedliwie. Posłał swe słowo synom Izraela, zwiastując im pokój przez Jezusa Chrystusa. On to jest Panem wszystkich. Wiecie, co się działo w całej Judei, począwszy od Galilei, po chrzcie, który głosił Jan. Znacie sprawę Jezusa z Nazaretu, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą. Przeszedł On, dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła, dlatego że Bóg był z Nim”.

Oto Słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Alleluja, alleluja, alleluja

Otwarło się niebo i zabrzmiał głos Ojca:
To jest mój Syn umiłowany. Jego
słuchajcie.

Alleluja, alleluja, alleluja

EWANGELIA

Chrzest Jezusa (Mk 1, 6b-11)

Słowa Ewangelii według Świętego Marka

Jan Chrzciel tak głosił: „Idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby się schylić i rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzcic was będzie Duchem Świętym”.

W owym czasie przyszedł Jezus z Nazaretu w Galilei i przyjął od Jana chrzest w Jordanie. W chwili, gdy wychodził z wody, ujrzał rozwierające się niebo i Ducha jak gołębicę zstępującego na siebie. A z nieba odezwał się głos: „Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie”.

Oto Słowo Pańskie.

BYĆ MIŁYM BOGU

Drodzy bracia i siostry!

Chrzest jest bramą, jest przejściem do zupełnie innej rzeczywistości, do odmiennego stylu życia. Nas łączy w tej chwili to, że każdy ten sakrament przyjął. Stało się to z reguły przez pośrednictwo rodziców, chrzestnych i wspólnoty Kościoła, która była przy tym obecna.

Otóż ustami najbliższych były wypowiedziane do Boga pewne bardzo zasadnicze deklaracje pod adresem naszego życia. Następnie zaś rodzice, wychowawcy, nauczyciele, kapłani i inni ludzie, którzy dawali nam świadectwo i pouczenie swoją postawą, czynili wszystko, co możliwe, abyśmy w wierze wzrastali i stawali się w niej coraz bardziej dojrzały, żyjąc w sposób, jaki jest Bogu miły.

Święty Piotr uczy: „w każdym narodzie miły jest Mu ten, kto się Go boi i postępuje sprawiedliwie” (Dz 10,35). Zatem życie człowieka ochrzczonego – a więc zanurzonego w Bogu: Ojcu, Synu i Duchu Świętym – ma być życiem człowieka, który boi się Boga i postępuje sprawiedliwie. I w ten sposób staje się Mu miły.

Dlaczego człowiek podejmuje taką decyzję i taki wybór? Dlatego, że najpierw się dowiedział i doświadczył, że jest przez Boga umiłowany. O tym dzisiejsza liturgia mówi bardzo mocno. Te słowa padają już w zapowiedzi proroka Izajasza: „Oto mój Sługa, którego podtrzymuję, Wybrany mój, w którym mam upodobanie. Sprawilem, że Duch mój na Nim spoczął; On przyniesie narodowi Prawo” (42,1). I słyszymy je także wtedy, kiedy Pan Jezus wstępuje do Jordanu, aby przyjąć chrzest od Jana: „W chwili, gdy wychodził z wody, ujrzał rozwierające się niebo i Ducha jak gołębicę zstępującego na siebie. A z nieba odezwał się głos: «Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie»” (Mk 1,10-11).

Sprawa między Bogiem a człowiekiem ma się w ten sposób, że od początku Bóg wylewa swoją miłość: stwarzając go, podtrzymując w istnieniu i nigdy nie cofając swej opieki. I od początku ta pełnia miłości jest nad człowiekiem. Wiemy jednak, co dzieje się dalej. Grzech pierworodny tłumi w człowieku Bożą miłość i idzie on zupełnie inną drogą, na której ani nie boi się Boga, ani nie postępuje sprawiedliwie. Staje się to źródłem ogromnego zła. I zamiast wszechobecności miłości, niesamowicie pełni się grzech, dotykając boleśnie, raniąc i niszcząc pojedynczego człowieka i społeczność. O tym, jakie to może przybrać rozmiary, mówią różne fragmenty biblijne, choćby opowiadania o potopie czy wieży Babel, a współcześnie – rozmaite indywidualne i społeczne sytuacje, jakie znamy.

Bogu nie podoba się to, że człowiek – Jego stworzenie obdarowane miłością – ginie. Dlatego dokonuje na nowo stworzenia. Bóg sprawia, że przychodzi na ziemię Jego Syn. W ten sposób dochodzimy do dzisiejszej uroczystości, która – jak się ją weźmie tak wycinkowo – może być absolutnie niezrozumiała. I dopiero teraz, w świetle tego wszystkiego, możemy zrozumieć, co to znaczy, że Jezus wchodzi do wód Jordanu i że pojawia się tam Duch Święty. To znaczy, że od początku życia publicznego zstępuje na Chrystusa Duch Boży, który od zawsze „unosił się nad wodami” (Rdz 1,2).

I dzisiejsza liturgia podkreśla, że to właśnie Jezus będzie sługą Boga, w Nim Ojciec będzie miał upodobanie. To zapowiedział już prorok Izajasz i to się wypełnia w życiu Jezusa. On nigdy nie postąpi wbrew swojemu Ojcu. On Go będzie zawsze słuchał. Nawet wtedy, kiedy stanie się to niewiarygodnie i niewyobrażalnie trudne, i pociągnie za sobą „morze cierpienia”, to On będzie swojemu Ojcu nadal posłuszny. Dzięki temu wszystko, co zostało zepsute, zdruzgotane i połamane, zostanie odnowione i zaistnieje na nowo możliwość pięknego życia. I to się zaczyna w Jordanie, a dopełni się w czasie męki krzyżowej.

Dopiero w tym świetle możemy zrozumieć nasz chrzest. W tym sakramencie staliśmy się przybranymi dziećmi Boga. Jezus jest Jednorodzonym Synem Ojca Przedwiecznego, prawdziwym i jedynym. Przyjmując dzieło, którego On dokonał, stajemy się przybranymi dziećmi Boga, zgodnie ze słowami Jezusa: „Moją matką i moimi braćmi są ci, którzy słuchają słowa Bożego i wypełniają je” (Łk 8,21).

Przyjęcie chrztu jest zatem nieodwołalną decyzją na to, że cokolwiek wydarzy się w moim życiu: kimkolwiek będę, jakkolwiek będzie mój zawód czy powołanie życiowe, gdziekolwiek będę mieszkał, cokolwiek będę robił – wszystko będę czynił jako dziecko Boga, a więc tak, aby moje postępowanie było sprawiedliwe i miłe Bogu. I będę to robił dlatego, że Boga umiłowalem; umiłowalem Go zaś, ponieważ pojąłem,

że On mnie najpierw niewiarygodnie ukochał. I dlatego w sakramencie chrztu świętego padają trzy bardzo konkretne pytania. „Czy wyrzekacie się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych?” I odpowiedź: „Wyrzekamy się!”. Aby moje życie było miłe Bogu i sprawiedliwe, musi zawierać tę fundamentalną odpowiedź. Wyrzekam się grzechu, czyli grzechu nie chcę, nigdy nie będę go pragnął ani postrzegał w nim jakiejś wartości, a tym bardziej szczęścia, gdyż wiem, że grzech czyni mnie niewolnikiem, on mnie druzgocze i rozkłada. Chcę żyć wolnością dzieci Bożych. Chcę żyć wolnością Chrystusa, który – nie bacząc na presję opinii i zadawane Mu cierpienia – idzie wolny przez świat i mówi do mnie: „Ty też możesz tak iść, bo otrzymałeś wszystkie potrzebne łaski w tym sakramencie”. Ja zaś odpowiadam: „Dobrze, wyrzekam się zła. Chcę być wolny!”

Ks. Kazimierz Skwierawski

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Kalendarz liturgiczny:
Środa – Wspomnienie św. Hilarego, biskupa i doktora Kościoła
2. We czwartek **14 stycznia** o 19.30 zapraszamy na wieczór kolędowy, a o godz. 20.00 na comiesięczną Adorację z indywidualnym błogosławieństwem.
3. W tym tygodniu **modlimy się za rodziny** z kolejnych rejonów naszej parafii. Zapraszamy na Mszę św. o godz. 18:00 w poniedziałek, czwartek i piątek w intencji rodzin naszej parafii: o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej, zdrowie dla chorych i wszelkie potrzebne łaski. Dziękujemy za dotychczasową modlitwę; jeśli ktoś nie może przyjść w wyznaczony dzień – można to zrobić w innym czasie. Bóg zapłać za ofiary kolędowe.

11 stycznia 2021 poniedziałek

Halszki 5, Kordiana 58, Kordiana 60, Stojałowskiego 33, Storczykowa 2, Storczykowa 4, Storczykowa 9, Storczykowa 11, Wysłouchów 15, Wysłouchów 30 a, Wysłouchów 33, Wysłouchów 21, Wysłouchów 41

14 stycznia 2021 Czwartek

Bojki 8, Bujaka 12 c, Bujaka 14, Bujaka 14 a, Bujaka 16, Daliowa 2, Daliowa 3, Kordiana 54, Kordiana 66, Kordiana 68, Stojałowskiego 25, Wysłouchów 27, Wysłouchów 38

15 stycznia 2021 Piątek

Halszki 28, Łowienicka 4, Łowienicka 6, Łowienicka 8, Turniejowa 70, Wysłouchów 14, Wysłouchów 16, Wysłouchów 22, Wysłouchów 22 b, Wysłouchów 29, Wysłouchów 49, Wysłouchów 49 a

**Parafia Rzymskokatolicka pw. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie – Kurdwanowie**

adres: ul. W. Witosa 9, 30-612 Kraków; **tel.** 12 6544569; 797624306

www.parafiakurdwanow.pl

Email: kontakt@parafiakurdwanow.pl